

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd, zložený z predsedníčky JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov Prof. JUDr. Petra Blaha, CSc., JUDr. Vojtecha Lefflera, JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v disciplinárnej veci proti JUDr. D[REDAKOVANÉ] H[REDAKOVANÉ] sudcovi Krajského súdu v Ž[REDAKOVANÉ], zastúpený JUDr. M[REDAKOVANÉ] R[REDAKOVANÉ], advokátom, so sídlom v B[REDAKOVANÉ], na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8. decembra 2006 o odvolaní [REDAKOVANÉ] Slovenskej republiky, proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, disciplinárneho súdu z 1. marca 2006, sp. zn. 2 Ds 8/2005, takto

rozhodol:

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky **z a m i e t a**.

Odôvodnenie:

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd, rozhodnutím z 1. marca 2006, sp. zn. 2 Ds 8/2005, podľa § 124 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákona o sudcoch“) zastavil konanie proti JUDr. D[REDAKOVANÉ] H[REDAKOVANÉ], sudcovi Krajského súdu v Ž[REDAKOVANÉ] pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

- 1/ ako predseda senátu Krajského súdu v Ž[redacted] prejednávajúceho trestnú vec sp. zn. 4 T 4/04, proti obžalovanému V[redacted] L[redacted] pre trestný čin vraždy a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.10.2004 napriek tomu, že v podaní zo dňa 14.10.2004 vzniesol obžalovaný aj námietku zaujatosti predsedu senátu, o tejto podľa § 31 ods. 3 Trestného poriadku, nerozhodol, v prejednávaní veci pokračoval a po odročení hlavného pojednávania dňa 29.10.2004 predložil spis odvolaciemu súdu na rozhodnutie o návrhu na odňatie a prikázanie veci inému súdu,

- 2/ ako predseda senátu Krajského súdu v Ž[redacted] rovnako ako vyššie, postupoval v rozpore s ustanovením § 31 ods. 3 Trestného poriadku, ohľadom námietky zaujatosti senátu Krajského súdu v Ž[redacted] vznesenej obžalovaným v písomnom podaní zo dňa 25.11.2004 (čl. 1631), v prejednávaní veci pokračoval, vrátane vyhlásenia rozsudku, hoci o tom, či je vylúčený sudca, alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát, v dôsledku čoho Najvyšší súd Slovenskej republiky, konajúc na základe odvolania obžalovaného V[redacted] L[redacted] proti rozsudku Krajského súdu v Ž[redacted] zo dňa 3.12.2004, sp. zn. 4 T 4/04, uznesením zo dňa 21.4.2005, sp. zn. 3 To 39/2005, podľa § 258 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, zrušil citovaný rozsudok a podľa § 259 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil Krajskému súdu v Ž[redacted] aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, hodnotiac celé konanie krajského súdu, počnúc dňom 25. október 2004 ako nulitné v dôsledku nedodržania príslušných ustanovení Trestného poriadku a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene. Vec právne posúdil podľa § 16 ods. 1 Trestného poriadku, § 150 ods. 2 a § 120 ods. 5 Zákona o sudcoch v znení do 31.12.2004. Vznesenú námietku premĺčania disciplinárneho konania zo strany JUDr. D[redacted] H[redacted] disciplinárny súd považoval za dôvodnú, pretože navrhovateľ sa o zistených údajných porušeníach povinností sudcu dozvedel najneskôr 5.5.2005, pričom dvojmesačná lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania navrhovateľovi (ministrovi spravodlivosti) márne uplynula najneskôr dňom 5.7.2005. Navrhovateľ podal návrh na začatie konania na disciplinárnom súde oneskorene až 18.7.2005, t. j. po uplynutí dvojmesačnej zákonnej subjektívnej lehoty.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie [redacted] Slovenskej republiky, ktorý ho žiadal zrušiť a rozhodnúť v zmysle predloženého návrhu na začatie

disciplinárneho konania zo dňa 23. júna 2005, pretože sudca JUDr. D. H. v danom prípade naplnil pojmové znaky závažného disciplinárneho previnenia. O disciplinárnom previnení sudcu sa skutočne dozvedel 5. mája 2005, kedy už bolo platné a účinné ustanovenie § 120 ods. 5 Zákona o sudcoch (novela realizovaná zákonom č. 757/2004 Z.z., účinná od 1.4.2005), v ktorom je zakotvená šesťmesačná subjektívna lehota, takže v čase podania návrhu postupoval podľa v tom čase platného a účinného ustanovenia § 120 ods. 5 Zákona o sudcoch. Poukazovanie na zákaz spätnej pôsobnosti je v danom prípade právne neopodstatnené.

Sudca JUDr. D. H. v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie považuje po právnej stránke za vecne správne a navrhuje odvolanie ako nedôvodné zamietnuť. Vo svojich vyjadreniach zo dňa 28.10.2005 a 17.1.2006 uviedol argumenty, z ktorých je nepochybné, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene.

V písomnom podaní zo dňa 9.3.2006, ktoré došlo disciplinárnemu súdu dňa 13.3.2006 sudca JUDr. D. H. oznámil, že trvá na prejednaní jeho disciplinárnej veci vedenej pod sp. zn. 2 Ds 8/2005.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd, preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie disciplinárneho súdu z 1. marca 2006, sp. zn. 2 Ds 8/2005, a dospel k tomu záveru, že odvolanie Slovenskej republiky nie je dôvodné.

Podľa § 120 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z. v znení do 31.12.2004, návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom súde do dvoch mesiacov, odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia. Ak ide o priestupok, môže oprávnený orgán oznámiť jeho spáchanie najneskôr do jedného roka odo dňa jeho spáchania.

Podľa § 150 ods. 2 Zákona o sudcoch na disciplinárne konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu, ak tento zákon neustanovuje inak, alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné.

Podľa § 151 ods. 10 Zákona o sudcoch disciplinárne konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona a disciplinárne previnenia a priestupky, spáchané pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa dokončia a posudzujú podľa tohto zákona.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. (Trestný zákon), trestnosť činu sa posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

V prejednáwanej veci ide najskôr o posúdenie toho, či [REDAKOVANÉ] podal návrh na začatie disciplinárneho konania voči sudcovi JUDr. D. [REDAKOVANÉ] H. [REDAKOVANÉ] včas, alebo nie. Uvedenú skutočnosť bez ohľadu na uplatnenú námietku premlčania skúma disciplinárny súd z úradnej povinnosti (ex officio). Vždy je potrebné vychádzať z právneho stavu platného v čase spáchania skutku, čo znamená, že je potrebné akceptovať znenie ustanovenia § 120 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z., účinného ku dňu 31.12.2004, a nie znenie ustanovenia § 120 ods. 5 Zákona o sudcoch, účinného od 1.4.2005, ktoré namiesto dvojmesačnej subjektívnej lehoty zaviedlo šesťmesačnú subjektívnu lehotu (novela Zákona o sudcoch, realizovaná zákonom č. 757/2004 Z.z., účinná od 1.4.2005). Ustanovenie § 151 ods. 10 Zákona o sudcoch, patrí svojím obsahom a charakterom medzi prechodné ustanovenia, pričom novela tohto zákona realizovaná zákonom č. 757/2004 Z.z. sa žiadnym spôsobom nedotkla ustanovenia § 151 ods. 10 Zákona o sudcoch. Prihliadnuc na uvedené je potom potrebné vychádzať z toho záveru, že disciplinárna zodpovednosť (trestnosť činu) sa posudzuje a disciplinárne opatrenie (trest) sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol skutok (čin) spáchaný a neskorší zákon sa použije iba ak je to pre sudcu (páchatel'a) priaznivejšie. V prejednáwanej veci prvostupňový disciplinárny súd správne rozhodol, keď disciplinárne konanie voči JUDr. D. [REDAKOVANÉ] H. [REDAKOVANÉ] zastavil, pretože návrh na jeho začatie bol podaný oneskorene, t. j. a po uplynutí zákonnej dvojmesačnej subjektívnej lehoty zakotvenej v ustanovení § 120 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z. účinného ku dňu 31.12.2004. Dvojmesačná subjektívna lehota na podanie návrhu uplynula v danom prípade navrhovateľovi dňom 5.7.2005, pričom navrhovateľ predmetný návrh na začatie disciplinárneho konania podal na disciplinárnom súde oneskorene, t. j. až 18.7.2005. S poukazom na uvedené dôvody, odvolací disciplinárny súd odvolanie [REDAKOVANÉ] ako nedôvodné zamietol.

Záverom odvolací disciplinárny súd poznamenáva, že vzhľadom na stanovisko sudcu JUDr. D. H. ohľadne prejednaní jeho disciplinárnej veci, bude povinnosťou prvostupňového disciplinárneho súdu rozhodnúť vo veci samej.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 8. decembra 2006

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ameliey

